

lige Indvendinger udover, at der er kommet nogen Frygt til Orde for, at Statens Tilskud til Nedsættelse af Brødprisen ikke skulde komme Forbrugerne til gode. I Folketinget er dette særlig draget frem af Repræsentanten for Bjerre-Kredsen (Jørgen Jensen), som dør var Ordfører for Venstre. For at bevise, at Bagernes Fortjeneste har været urimelig stor, sagde han, at det var oplyst for ham, et en Bagermester i Provinsen fandt, at hans Fortjeneste var saa stor, at han i Grunden ikke kunde være bekendt at indkassere den og derfor overdrog Forretningen til en Andelsforening. Det forekommer mig dog ikke at være noget vægtigt Bevis for, at Bagernes Fortjeneste har været for stor, thi vedkommende Bager kunde muligvis have brugt en lignende Udvej som den, jeg hørte, at en Brunkulsejer havde benyttet, idet han solgte Brunkullene til en Pris, der laa under den, som Staten solgte dem for. Vedkommende Bagermester maa nok have været saa klog, at han kunde indse, at Maksimalpris er ikke Minimalpris, og han kunde derfor nok have faaet sin Samvittighed beroliget ved at sælge til billigere Pris. Men han har altsaa valgt at sælge sin Forretning til et Andelsforetagende. Det drejer sig her muligvis om den samme Bagermester, jeg har haft den Ære at kende, en Bager, som ogsaa har solgt sin Forretning. Der kunde nu tænkes at være forskellige Grunde til denne Bagermesterens Stilling. Den Bagermester, som jeg kender, arbejdede ogsaa under saadanne Forhold, at de betingede ham en god Fortjeneste. Blandt andet havde han selv en Tørvemose, som han havde erhvervet til billig Pris, og dersom han ikke har skullet beregne sit Brændsel til den høje Pris, som de, der har skullet købe det i dyre Domme, har maattet regne med, er det muligt, at hans Fortjeneste derved er blevet større end de andre Bageres. Medvirkende Aarsag til hans gode Stilling kunde det maaske ogsaa være, at han muligvis var en saa fanatisk Modstander af Regeringen og dens Foranstaltninger, at han følte sig forpligtet til altid at være imod dem — der findes jo Mennesker i vort Samfund, som kritiserer alt, hvad der fremkommer. For det tredje behøvede det da aldeles ikke at være udelukket, at Manden, naar han vilde sælge sin Forretning, kunde have været saa klog at indse, at den Pris, han kunde faa for den, ikke vilde blive mindre, dersom Befolkningen havde det Indtryk, at det nærmest var en Gullaschforretning at være Bagermester. Hvilke af disse

Grunde der har været medvirkende, eller om de alle sammen har været det, skal jeg ikke kunne sige noget afgørende om. Vedkommende Bagermester solgte imidlertid Forretningen til fire Borgere dør i Byen. De drev den i to Maaneder, men blev saa kede af det og fik den solgt til et Andelsforetagende, som drev den i vistnok tre Maaneder og derefter solgte den til Forretningsføreren. Hvis det af mig her nævnte Tilfælde er det samme som det, Repræsentanten for Bjerre-Kredsen har faaet Oplysning om, maa jeg sige, at der i dette Tilfælde aldeles intet Bevis ligger for, at det har været saa lukrativ en Forretning at drive Bagervirksomhed. Jeg nævner dette Eksempel, fordi man hører saa mange Historier om Bagermestres ublu Fortjeneste. Det er dog et Spørgsmaal, om de ikke i meget høj Grad er overdrevne.

§ 2 i Lovforslaget bemyndiger Ministeren til at forsyne Befolkningen med den hidtidige Ration af Sukker til en Pris af 48 Øre pr. kg samt lade Sukker udenfor Rationeringen sælge til 1 Kr. 40 Øre. Da denne Paragraf i Lovforslaget finansielt hviler i sig selv, skal jeg ikke omtale den nærmere.

Heller ikke ved § 3 skal jeg opholde mig særlig, i øvrigt ikke fordi jeg ikke mener, at det er aldeles nødvendigt, at der sikres Bybefolkningen et vist Minimum af Mælk til en nogenlunde overkommelig Pris, tværtimod. Derimod skal jeg dvæle noget ved § 4, som omhandler Befolkningens Forsyning med Flæsk, foranlediget ved den Forhandling, der herom er ført i Folketinget, og ved den Mindretalsudtalelse, der i Folketingsudvalgets Betænkning er fremsat af Sæby-Kredsens Repræsentant (Pinstrup). Han har nemlig gjort gældende, at hverken ved det foreliggende Lovforslag eller i al Almindelighed vilde vi paa vor Side være med til at give Flæskeproduktionen det nødvendige Skub, som han udtrykte sig. Jeg vil herom sige, at vedkommende, som jo tillige beklæder den store Stilling som Formand for de jyske Landboforeninger, virkelig maa gribe i sin egen Barm og sammen med de øvrige Repræsentanter for det store Landbrug tage Ansvaret for, at Flæskeproduktionen ikke har faaet det nødvendige Skub. Vi fra vor Side har gerne villet være med til at give det. Det nytter ikke at ville klare sig med Talemaader om, at vi kun har villet smøre Husmændene om Munden med store Ord og villet fiske efter Stemmer, saaledes som han ogsaa har udtrykt